

FELLINGER KÁROLY
Farsang végén

*Farsang végén,
Nekeresden,
ügyefogyott
Petike,*

*a Nagy-medvét
hógolyóval
eltalálja
telibe.*

*Sír Petike:
– Ez a medve
jegesmedve,
kegyelem,*

*ha tévednék,
legyen Pali
istenuccse
a nevem.*

*

*Farsang végén
az udvaron
éles szemű
Péter*

*hógolyóval
a vén holdat
megcélozza
hétszer.*

*A hógolyók
nyoma látszik,
mellédobott
Péter,*

*csillagokká
válnak és
világítanak
éjjel.*

*

*A farsangi
fura bálon
minden legény
ámul,*

*hóemberlány
kötényében
petrezselymet
áru.*

*Hol nevelte?
Kitől kapta?
– Bús a bíró,
töpreng.*

*Szép ember, bár
jó bíró is,
csak ne volna
öntelt.*

*Kurjant Peti:
– Kiderítem
annak okát,
kérem,*

*követem a
lába nyomát,
még ma utol-
érem.*

*

*A farsangi
fura bálon
a hétfejű
sárkány*

*felöltözik
tűzoltónak,
locsolkodik
kábán.*

*Szól rá neje:
– Sületlenség,
józsánságod
fogytán,*

*inkább gyűjtsuk
meg a gyertyát
az ünnepi
tortán.*

*

*Farsang végén
az új párok
kiseprik a
házat,*

*vágyaik, mint
fehér galamb,
a templomra
szállnak.*

*Eltemetve
a nagybőgő,
de a csönd zsong
bongva,*

*kölyökgyerek,
a sárga nap
nem lép a po-
rondra.*

*Ám a tavasz
álruhában,
mint jó király,
Mátyás,*

*ott jár már a
kertek alatt,
madárfütty az
áldás.*